

Κυριακή, γιορτή και σχόλη...

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Πιο ωραίοι από τους Φωτόπουλους, Μπαλασόπουλους και τ' άλλα παιδιά της κρατικής βοήθης είναι οι συνδικαλιστές των εμπόρων. Αυτοί επίσης ζητούν κρατική παρέμβαση για να μην διαταραχθεί τίποτε στην ελληνική μακαριότητα. Η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου, μάλιστα, εξέδωσε έναν κατάλογο 52 λόγων για τους οποίους αντιτίθεται στο άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές. Ο δέκατος πέμπτος λόγος είναι: «τα ποσοστά κατάθλιψης στην ελληνική κοινωνία είναι ήδη πολύ υψηλά και η αδυναμία να αγοράσεις τα απαραίτητα τα αυξάνουν συνεχώς. Το άλλοτε περίφημο shopping therapy

έχει γίνει οικογενειακός επι-άλτης», γράφει.

Ε, αν είναι έτσι γιατί δεν κλείνουν τα μαγαζιά επτά μέρες την εβδομάδα για να προμηθευθούν όλοι και να γίνουμε πιο αισιόδοξοι;

Δεν θα σχολιάσουμε τα επικολυρικά που αναφέρονται στον κατάλογο, όπως «10. Γιατί Δόξα τω Θεώ, υπάρχει ακόμη στην ελληνική οικογένεια η σύνδεση της Κυριακής με τη Εκκλησία και τη θρησκευτικότητα μας», ή «11. Γιατί η Κυριακή στην Ελλάδα είναι αφιερωμένη στην οικογένεια και η συνοχή της ελληνικής οικογένειας κινδυνεύει να διαρραγεί, αφού οι παραδοσιακές επισκέψεις σε συγγενείς

και φίλους θα εκλείψουν». Θα ασχοληθούμε όμως με ένα αριθμό σχετικά με το κόστος λειτουργίας των καταστημάτων τις 52 Κυριακές. Η ΕΣΣΕ τον ανεβάζει συνολικά στα 1,82 δισ. ευρώ.

Δεν ξέρουμε αν ο υπολογι-

μόνα λεφτά που μετρούν στην αγορά είναι των φορολογουμένων;

Η σύγκρουση για τις Κυριακές με τους συνδικαλιστές των εμπόρων αναδεικνύει το μεγάλο πρόβλημα της χώρας που είναι η κρατικοκεντρική

μπορούσαμε να περιμένουμε από τον κ. Φωτόπουλο, ο οποίος στο κάτω κάτω της γραφής ανδρώθηκε στη θαλαπωρή του κράτους;

Υποτίθεται ότι η βαριά βιομηχανία αυτής της χώρας είναι ο τουρισμός. Αυτό το επείρημα χρησιμοποιούν όλοι όσοι θέλουν να υπονομεύσουν άλλες οικονομικές δραστηριότητες στη χώρα, οι οποίες ως γνωστόν ή ρυπαίνουν ή καταστρέφουν τις προοπτικές κάθε τόπου να αναπτυχθεί τουριστικά. Δι' αυτού του επιχειρήματος χτίστηκαν (περισσότερα από ΑΕΙ και ΤΕΙ) μουσεία και λαογραφικά σε κάθε ραχούλα της επικράτειας. Ας υποθέσουμε ότι η στρατηγική της

μονοκαλλιέργειας είναι σωστή: δεν κάνουμε τίποτε άλλο, αλλά η χώρα γίνεται ένας τεράστιος επισκέψιμος χώρος. Τα λεφτά και η ανάπτυξη πώς θα έρθουν, αν αυτοί οι έμποροι έχουν τα μαγαζιά κλειστά; Ή μήπως να νομοθετηθεί και ωράριο προσέγγισης των κρουαζιερόπλοιων; Κι αν κάποιος κουβαρντάς πει «να πηγαίνουν στα μουσεία κι ας μην ψωνίζουν» πρέπει να τονίσουμε ότι και οι φύλακες των Μουσείων, οι ταξιτζήδες κ.λπ. Έλληνες είναι. Αν' αυτούς δεν κινδυνεύει, όπως λέει και η ΕΣΣΕ, να διαρραγεί «η συνοχή της ελληνικής οικογένειας, αφού οι παραδοσιακές επισκέψεις σε συγγενείς και φίλους τους ήδη εκλείπουν»;

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

σμός είναι ορθός, αλλά ακόμη κι αν έγιναν σωστά οι προσθαφαίρεσεις, πού βρίσκεται το πρόβλημα; Αυτά τα λεφτά δεν θα μετακομίσουν* στην αγορά θα κινηθούν. Δεν είναι πάγιο το αίτημα των εμπόρων «να πέσουν λεφτά στην αγορά» για να έρθει η ανάπτυξη; Ή, μήπως, τα

δομή της. Όταν οι συνδικαλιστές επιχειρηματιών ζητούν από το κράτος να χρησιμοποιήσει το «μονοπώλιο της βίας» για να προστατευθεί από τον ανταγωνισμό (ζητούν δηλαδή απαγόρευση, να ορίσει το κράτος διά νόμου πότε θα ανοίγει κάποιος το μαγαζί του), τι θα

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η αθέατη πλευρά της κρίσης

Η οικονομική κρίση δείχνει αλήθεια τα δόντια της. Το Κράτος αυτοπεριορίζεται, οι δαπάνες του συρρικνώνονται, το ταμπού των απολύσεων στο Δημόσιο σπάει έπειτα από ένα αιώνα, οι δημόσιοι υπάλληλοι παύουν να είναι προνομιούχοι και μαζί τους υποχωρούν κατανάλωση και δραστηριότητες. Κοινή είναι η πεποίθηση ότι οι περισσότερες των επιχειρήσεων ειδικά στις αστικές ζώνες δοκιμάζονται από την ύφεση, το βάρος των φόρων και την περιορισμένη χρηματοδότηση, με αποτέλεσμα η ανεργία να εξελίσσεται σε μάλιστα και να κλονίζει την κοινωνική συνοχή. Αυτή είναι η κυρίαρχη εικόνα, την οποία αντιλαμβάνονται οι περισσότεροι.

Όστόσο σ' αυτό το περιβάλλον της μεγάλης οικονομικής κρίσης καταγράφονται εξελίξεις απρόσμενες. Στο κέντρο της Αθήνας, που έχει πληγεί περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη ζώνη της χώρας, ανθούν τελευταίως εστίες πολυτελούς κατανάλωσης και ακριβών αγορών.

Τα μεγάλα πολυτελή ξενοδοχεία του κέντρου εμφανίζουν πληρότητα υψηλές και αυξημένα έσοδα 35% πάνω από πέρσι. Η Μεγάλη Βρετανία για παράδειγμα πιάνει τα νούμερα του 2009. Είναι οι τουρίστες των κρουαζιερόπλοιων που προτιμούν τα ακριβά ξενοδοχεία της Αθήνας για τα γεύματα και τις διάνυκτερεύσεις τους στην Αθήνα. Και μαζί αμερικανοί, κινέζοι, ρώσοι, ευρωπαίοι, οι οποίοι σπεύδουν στην Ελλάδα κάτω από συνθήκες ιδιότυπης δημοσιότητας που δημιούργησε η κρίση. Κατά ένα παράδοξο κρίση το όνομα Ελλάδα ξανάπαιξε διεθνώς και φαίνεται να προκάλεσε ενδιαφέρον.

Έχει δε εξαιρετικό ενδιαφέρον το γεγονός ότι δίπλα στα πολυτελή ξενοδοχεία ζουν μέρες δόξας τα πολυτελή εμπορικά καταστήματα του κέντρου, όπως και τα κοσμηματοπωλεία. Οι πλούσιοι τουρίστες του κέντρου της Αθήνας ψωνίζουν ακριβά ρούχα, πανάκριβα ρολόγια και κοσμήματα, με αποτέλεσμα να ξανανθίζει από τους ξένους στον καιρό της κρίσης η παλιά

ακριβή αγορά. Αντιστοίχως τα μνημάτα από την τουριστική Ελλάδα είναι απολύτως ενθαρρυντικά. Η Χαλκιδική βουλιάζει, η Κρήτη είναι γεμάτη, η Κέρκυρα, η Κεφαλονιά, η Λευκάδα, η Ζάκυνθος επίσης, η Μεσσηνία ζει μέρες δόξας, οι πληρότερες στη Ρόδο και στην Κω ξεπερνούν κάθε προσδοκία, οι Κυκλάδες δέχονται καρναβιές τουρίστες, στη Μύκονο πιάνει κάθε μέρα ένα κρουαζιερόπλοιο 4.000 ατόμων με αποτέλεσμα οι τιμές να εκτιναχθούν στα ύψη.

Πράγμα που σημαίνει ότι στην τουριστική Ελλάδα η κρίση αμβλύνεται και διαμορφώνεται μια ιδιότυπη περιφερειακή ανισότητα σε σχέση με τα αστικά κέντρα. Διαμορφώνονται σιγά - σιγά νέες ισορροπίες μεταξύ περιφέρειας και αστικών κέντρων, ικανές να αλλάξουν τάσεις δεκαετιών στην Ελλάδα.

Ίσως είναι πρόωρο να βγάλει κανείς συμπεράσματα, αλλά είναι φανερό ότι στη σκιά της κρίσης εξελίσσονται διεργασίες και επέρχονται μεταβολές που δεν είναι ορατές δια γυμνού οφθαλμού.

Η ΑΥΓΗ

Κου Κλουξ Κλαν και σχολικοί φύλακες

Πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι της απόφασης για την κατάργηση των σχολικών φυλάκων, έσπευσε η Χρυσή Αυγή και διάφοροι άλλοι επίδοξοι προστάτες να αναλάβουν τη φύλαξη των σχολείων. Την ξέρουν τη δουλειά της «προστασίας» άλλωστε. Βεβαίως, αναρωπιέται κανείς από τι θα προστατεύσουν τους μαθητές οι μπράβοι και οι παρκαδόροι των μαγαζιών της νύχτας, οι νταλαβεριτζήδες. Μάλλον πελάτες ψάχνουν... Κουβαλάνε και τα εξαρτήματα, μαχαίρια, πιστόλια, σιδερογοθιές. Τώρα, αν θα κοιτάνε το σχολείο προς τα έξω ή προς τα μέσα, θα σας γελάσουμε. Μπορεί φερ' ειπείν, να επιτηρούν αν είναι οι μαθητές ζυγισμένοι και στοιχισμένοι, αν ξέρουν την προσευχή και να επιλαμβάνονται... ελληνοπρεπώς. Πέρα από μακάβρια πλάκα όμως, η υποκατάσταση των λειτουργιών του κράτους από «εθελοντές» είναι μία εξαιρετικά ανησυχητική τάση, επιβαρυνμένη εν προκειμένω με την περίπτωση της τάξης και της ασφάλειας, δηλαδή με την υποκατάσταση των μηχανισμών καταστολής από ιδιώτες. Ο Άδωνις Γεωργιάδης θέλει να βάλει ιδιώτες στα νοσοκομεία, η κυβέρνηση θα βάλει «ιδιώτες» Χρυσαιγίτες στα σχολεία.

Η επικαιρότητα αυτών των ημερών από τις ΗΠΑ κυριαρχείται από την υπόθεση Ζίμερμαν-Μάρτιν. Συνοπτικά, πριν από ενάμιση χρόνο ένας ιδιώτης εθελοντής «πολιτο-

φύλακας», που «περιπολούσε» ένοπλος στη γειτονιά του, εκτέλεσε πυροβολώντας έναν έφηβο μαύρο γείτονα διότι του φάνηκε ύποπτος. Ο 17χρονος Τρέιβον Μάρτιν φορούσε φούτερ με κουκούλα και κρατούσε ένα αναψυκτικό.

Το πολιτειακό δικαστήριο έκρινε επαρκή δικαιολογία για τη δολοφονία το ότι το γειτονόπουλο «φαινόταν ύποπτο» και αναγνώρισε το ελαφρυντικό της αυτοάμυνας, παρά το γεγονός ότι ο νεαρός δεν έκανε τίποτα που να μπορεί να θεωρηθεί «επιθεση». Συνηθίζονται αυτά στον αμερικανικό Νότο, θα μπορούσε να παρατηρήσει κανείς. Όμως, φανταστείτε ότι στη θέση του 17χρονου μαύρου Αμερικανού θα μπορούσε να είναι ο 17χρονος μαύρος Έλληνας Γιάννης Αντετοκούνμπο στον Άγιο Παντελεήμονα όπου μεγάλωσε, και στη θέση του 29χρονου δολοφόνου του ένας χρυσαυγίτης «κάτοικος» - όπως χαρακτηρίζουν τα κανάλια τους δράστες των δολοφονικών ρατσιστικών επιθέσεων. Και να μην τρέφουμε αυταπάτες, η περιφρέουσα ατμόσφαιρα που εκπέμπουν τα κανάλια και ο ρατσιστικός λόγος της κυβέρνησης Σαμαρά θα υπαγόρευε στη Δικαιοσύνη κάθε ελαφρυντικό για τον δολοφόνο που δεν έκανε τίποτε άλλο από το να «υπερασπίζεται το κέντρο της πόλης του από τους λαθρομετανάστες - εισβολείς», όπως λένε με μία φωνή οι κύριοι Μιχαολιάκος και Σαμαράς.

ΤΑ ΝΕΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΡΙΑΛΙΤΙ

Η ανάρτηση πανό από βουλευτές στο προαύλιο του Κοινοβουλίου με σύνθημα «Να απολύσουμε την κυβέρνηση» και οι πρωτοφανείς εκφράσεις που ακούστηκαν μέσα στην Ολομέλεια - όπως «έχουμε δικτατορία», «είστε προδότες», «κυβέρνηση-συμμορία», «ραντεβού στα γουναράδικα» - κατά τη

χθεσινή συζήτηση για το πολυνομοσχέδιο δεν τιμούν κανέναν, πόσω μάλλον κόμματα της Αριστεράς. Τέτοιες ακραίες εκφράσεις και συμπεριφορές ριάλιτι σόου από εκλεγμένους εκπροσώπους του λαού το μόνο που πετυχαίνουν είναι να υποβαθμίζουν την ποιότητα της κοινοβουλευτικής ζωής και να ευτελι-

ζουν τους θεσμούς. Ο ρόλος των βουλευτών είναι μέσα στο Κοινοβούλιο. Όχι σε παραστάσεις πεζοδρομίου που πυροδοτούν την ένταση και αποπροσανατολίζουν τους πολίτες. Σε μια στιγμή που η χώρα δοκιμάζεται από την ύφεση και την ανεργία, χρειάζεται πριν απ' όλα νηφαλιότητα και συνεννόηση.